

LA CONSULTA SOBRE LA INDEPENDÈNCIA A IGUALADA. UNA ANÀLISI DES DE DINS

JOAN DOMINGO I CABALLOL
JORDI GABARRÓ I LLOP

El 25 d'abril de 2010, la ciutat d'Igualada va ser l'escenari d'una consulta sobre la independència. Després de mesos de mobilització ciutadana per part d'IGDecidim, una plataforma nascuda per reproduir la iniciativa pionera d'Arenys de Munt, més de 7.000 igualadins i igualadines van participar de la consulta amb el seu vot. Tots plegats van fer que la capital de l'Anoia s'afegís a una mobilització d'abast nacional, que ha sacsejat la política catalana durant el darrer any.

1. EL PRECEDENT D'ARENYS DE MUNT

El 13 de setembre de 2009, el municipi maresmenc d'Arenys de Munt va celebrar la primera consulta sobre la independència. Gràcies a l'organització popular, els veïns van poder exercir el dret a l'autodeterminació, si bé de forma no vinculant o simbòlica.

La iniciativa va captar l'atenció dels mitjans de comunicació i de molts catalans, tant per la seva càrrega política com per dos intents d'aturar-la: d'una banda, el de l'advocat de l'Estat espanyol, per mecanismes legals; d'una altra, el d'una minoria de la Falange, manifestant-se a Arenys el mateix dia de la consulta.

Els contraris a la celebració de la consulta no només van fracassar. De fet, van donar un efecte multiplicador al poder simbòlic de centenars d'arenenyencs, de diferent edat i condició, pronunciant-se amb normalitat sobre la independència. En

pocs mesos, ciutadans de diferents tendències van constituir comissions locals per seguir l'exemple d'Arenys de Munt al seu poble o ciutat. Celebrades en diferents «onades» de consultes, més de 500 municipis catalans van fer que allò que havia nascut com una anècdota s'estengués com una taca d'oli pel Principat. Un nova iniciativa social que va entrar de forma inesperada en l'agenda mediàtica i política.¹

2. LES CONSULTES COM A EINES DE MOBILITZACIÓ POLÍTICA

Les consultes que s'han celebrat arreu del Principat tenen uns elements innovadors, que han estat assenyalats per Muñoz i Guinjoan.² Així, representen una forma d'acció col·lectiva, amb capacitat per involucrar segments amplis de població. Això és atribuïble a uns baixos costos de participació, al fet que votar és una pràctica habitual i que es tracta d'una acció àmpliament percebuda com a legítima, fet que suscita un notable consens social.

1. Fins a la data, s'han realitzat 5 onades de consultes: el 13 de desembre de 2009, el 28 de febrer de 2010, el 25 d'abril de 2010, el 20 de juny de 2010 i el 17 d'octubre de 2010; a més d'alguns municipis que l'han celebrat en altres dates.

2. Muñoz, Jordi i Guinjoan, Marc, «Votar independència. Organització i participació a les consultes sobre la independència», *Eines*, 11, hivern de 2010.

Segons aquests autors, la transcendència de les consultes rau en un procés col·lectiu d'organització, d'amplitud i intensitat poc corrents. A més, amb unes notables xifres de participació, que les fan difícilment equiparables amb d'altres formes de mobilització dels moviments socials.

Per tant, no podem comparar les consultes amb les conteses electorals habituals. Són una altra cosa. Són una forma d'acció col·lectiva, amb recursos logístics, econòmics, humans i simbòlics molt diferents, i amb un altre tipus d'objectius. No són comparables ni des d'un punt de vista utilitari, ni des d'un punt de vista de transcendència. Així i tot, el darrer any han aconseguit la participació de més de 600.000 persones, en processos en els quals han col·laborat milers de voluntaris.³

Les consultes han introduït dos elements diferencials:

- **un cens electoral més obert:** han permès el vot als joves de 16 i 17 anys i a tots els empadronats al municipi, independentment de la seva nacionalitat. Això ha obert, doncs, la possibilitat d'introduir nous votants i mesurar el comportament electoral de menors d'edat i nous nadius sense dret a vot en votacions oficials.

- **una nova eina de participació i mobilització:** qüestionant el fenomen de desafecció política, han estat un exemple de participació democràtica, transversal i organitzada al marge de les institucions i partits polítics. Han estat, doncs, una iniciativa compromesa i amb voluntat participativa de la ciutadania. Per contra, no s'haurien pogut realitzar amb mínimes garanties ni èxit de participació a les urnes.⁴

3. Per fer-se una idea de la magnitud de les consultes, val a dir que han mobilitzat més voluntaris que no els Jocs Olímpics de Barcelona'92.

4. Per contrastar aquesta afirmació, serveixi d'exemple la participació ciutadana en la consulta oficial organitzada per l'Ajuntament de Barcelona sobre la reforma de la Diagonal, el passat mes de maig. <http://www.bcn.cat/diagonal/>.

3. ELEMENTS CLAU DE LA CONSULTA A IGUALADA

La participació en les consultes s'explica per alguns elements comuns als diferents municipis i per factors en clau local, que poden haver-se donat amb major o menor intensitat. La manera com aquests elements són aplicats o tractats en els diferents municipis on s'ha realitzat la consulta, poden generar resultats àmpliament diferents.

- **Formar part d'una onada de votació.** Un primer factor explicatiu és la data de la consulta. La primera onada de consultes es va celebrar el 13 de desembre, i va obtenir una mitjana de participació més gran, per tractar-se de poblacions menors i també per aglutinar l'efecte sorpresa.⁵ Les onades posteriors han tingut la dificultat de dur-se a terme en poblacions més grans, però també han pogut aprofitar l'experiència de les consultes anteriors.

A Igualada, tot i que la iniciativa es va gestar en el mateix moment que ciutats com Vic o Vilafranca del Penedès, es va decidir esperar al 25 d'abril per a una major preparació de la consulta. Va ser l'onada amb més població cridada a les urnes.⁶ Això va simbolitzar l'adhesió a una iniciativa d'abast nacional —no estrictament local—, amb la motivació i l'interès afegit que això suposa.

- **Creació un clima electoral a favor de la participació.** La campanya informativa de la consulta a Igualada es va basar en tres eixos fonamentals:

+ *Missatge de la campanya:* en tot moment, es va ressaltar el caràcter de neutralitat i llibertat de vot; IGDecidim només advocava per la participació, sense decantar-se per cap de les dues opcions de la consulta: el «sí» i el «no» (o en «blanc»).

5. Capítol a part, com també comenten Muñoz i Guinjoan, són les consultes celebrades a la comarca d'Osona, ja que parteixen de plantejaments i metodologies diferents.

6. Les convocatòries més grans han estat: 13-12-2009: 167 municipis (700.000 habitants); 28-2-2010: 80 municipis (290.000); 25-4-2010: 210 municipis (1.300.000); 20-6-2010: 25 municipis (480.000); i el 17-10-2010: 6 municipis (180.000). Font: www.decidim.cat.

Aquest element fou important de cara a aconseguir voluntaris per a la comissió organitzadora i adhesions a la campanya i per difondre un esperit net i clar de participació democràtica.

+ *Eines de campanya*: es van emprar algunes de les eines habituals en unes eleccions, si bé amb pocs recursos econòmics. Així, es van fer accions similars, com bustiades, encartellades i penjada de pancartes; campanyes centrades en públics concrets (com el material adreçat a nouvinguts en català, espanyol, anglès, àrab i amazig); es va editar un suplement amb informació i dades sobre la consulta encartat en l'edició del 23 d'abril d'un diari local i repartit durant la diada de Sant Jordi... En resum, es va buscar imitar al màxim les conteses electorals institucionals i fomentar la participació.

IGDecidim també va difondre sis espots audiovisuals i va publicar diferents anuncis als mitjans

locals, protagonitzats per igualadins o entitats cridant a la participació el 25 d'abril. Així, la plataforma va voler mostrar el suport ciutadà a la consulta, mantenint un missatge en clau positiva, compartit per persones i entitats de perfil diferent. Cal destacar que les noves tecnologies hi van jugar un paper central. Per exemple, la web (www.igdecidim.cat) va servir per recollir adhesions individuals i col·lectives, i mantenir actualitzada tota la informació bàsica sobre la consulta. D'altra banda, l'ús de xarxes socials com Facebook i Twitter també van permetre fer d'altaveu per a la iniciativa.

+ *Actes de campanya*: els actes públics d'IGDecidim per tal de donar a conèixer la consulta als ciutadans es van centrar en diferents conferències temàtiques, debats «cara a cara», per contraposar partidaris del «sí» i del «no» a la independència o bé actes amb la participació de personalitats reconegudes a nivell nacional.

- **Penetració en el teixit associatiu.** Un dels elements claus de les consultes és la implicació de la xarxa associativa. A Igualada, es va aconseguir el suport de 71 entitats i associacions de la ciutat (vegeu el llistat annex d'entitats adherides). L'adhesió d'entitats culturals, educatives, esportives, folklòriques, de lleure, juvenils... va legitimar IGDecidim i va afavorir l'extensió del debat i el foment de la participació final.

- **Mobilització de recursos humans, econòmics i logístics.** La implicació activa de prop d'un centenar de voluntaris va fer possible una iniciativa d'aquesta magnitud. En aquest sentit, el paper de la comissió organitzadora local va ser clau per aglutinar esforços, en funció de la seva capacitat organitzativa; una quinzena de voluntaris amb experiència en l'àmbit associatiu en van ser els coordinadors. Aconseguir els recursos econòmics (més de 10.000 euros) per a la campanya informativa i poder fer el desplegament logístic necessari per a les votacions el mateix dia 25 d'abril, són algunes de les fites més importants del procés.

- **Establiment de mecanismes eficaços de recollida de vot.** L'experiència de les consultes del 13 de desembre va mostrar que el vot anticipat era bàsic per arribar i facilitar el vot a diferents col·lectius de la ciutat. A Igualada, els primers vots

es van començar a recollir un mes i mig abans de la cita.⁷ Les urnes no només es van instal·lar en punts fixos, sinó que els voluntaris també van fer un porta a porta en diferents barris de la ciutat. Seguint un calendari establert, es van col·locar taules de recollida de vot en espais cèntrics de la ciutat, instituts, centres cívics... També es va fer especial èmfasi a recollir el vot anticipat entre els nouvinguts, visitant locutoris o la mesquita.

Finalment, la xifra de vots obtinguts de manera anticipada va superar el 8% (més de 2.500 vots). Una dada molt important per partir amb «avantatge» el dia de la consulta, obtinguda gràcies a un mecanisme similar al vot per correu d'uns comicis. Alhora, una forma de lluitar contra la mandra o manca de motivació dels igualadins per desplaçar-se a votar en una consulta no vinculant.

El mateix dia 25 d'abril va ser molt important la instal·lació de 13 col·legis electorals, que van arribar gairebé a tots els barris de la ciutat. La majoria de locals eren d'entitats (Ateneu Igualadí, Teatre de l'Aurora, CCOO, Amics del Tren...), d'escoles (Escola Pia, Jesús Maria...) i de locals particulars. L'únic local públic va ser el del Centre Cívic del Barri de Montserrat, cedit per la Generalitat, mentre que el punt de votació del barri de Fàtima es va haver de fer a l'aire lliure.

- **Garantir un procés electoral fiable i transparent.** Per esdevenir d'aval d'aquest procés, es va crear una Junta electoral que va actuar com

7. Vegeu la taula 4 de l'Annex 1, on es comparen els dies de vot anticipat entre diferents consultes.

a comissió de garanties. La seva tasca: vetllar pel correcte funcionament de la jornada electoral i pel procés de recollida de vot anticipat. Aquesta junta va esdevenir, tant de cara a la població igualadina com per a l'organització mateixa, l'eina per controlar la transparència i legitimitat del procés, ja que era integrada per diferents personalitats de la ciutat.⁸ El procés de votació va tenir un segon aval: un programa informàtic, facilitat per la Coordinadora Nacional de les consultes, que evitava la duplicitat de vot i garantia la fiabilitat del recompte i, per tant, el resultat final la consulta. Finalment, durant el mateix dia 25, diversos observadors internacionals van ser presents a la ciutat.

- **Manca de suport institucional.** El govern de la ciutat, l'Entesa per Igualada (PSC-ICV), va decidir no donar suport formal a la consulta, rebutjant una moció presentada per ERC durant el ple municipal del 15 de setembre de 2009, que també va tenir el vot contrari del PP. D'aquesta manera, es va impedir que la comissió organitzadora pogués comptar amb espais i recursos públics per tal de dur a terme la consulta a la ciutat. Això va ser una dificultat afegida per al procés, ja que es van haver d'habilitar espais de vot col·legis electorals alternatius als habituals. A més, a diferència dels mitjans de comunicació privats, els públics no van col·laborar en la campanya informativa de foment de la participació.

---

8. En van formar part Xavier Cuadras i Morató, professor d'Economia i Empresa a la UPF; Carles M. Balsells i Castellort, escriptor; Pere Rodrigo i Montserrat, òptic i ex-regidor de l'Ajuntament d'Igualada; Josep M. Torras i Ribé, catedràtic d'Història Moderna a la UB; Marc Riera, pediatra i ex-regidor de l'Ajuntament d'Igualada; Mar Aguilera i Vaqués, professora de Dret Constitucional de la UB i observadora Internacional en Processos Electorals; Ramon Sellarès i Ribera, metge; Carles Tarrida i Juncà, psicòleg i ex-regidor de l'Ajuntament d'Igualada; i Òscar Jorba i Jorba, advocat i ex-regidor de l'Ajuntament d'Igualada.

4. UNA INTERPRETACIÓ DELS RESULTATS

Els resultats de la consulta a Igualada són bons? Podrien haver estat millors? Aquests preguntes són més aviat retòriques, ja que l'únic element que tenim per respondre i valorar la iniciativa són les comparatives amb altres poblacions on aquesta s'ha dut a terme.

Igualada obté un 23,3% de participació, amb un total de 7.512 votants. Aquest resultat, comparat amb municipis de naturalesa demogràfica similar (vegeu la taula 1 de l'annex 1) és pràcticament igual al de Vilafranca i molt inferior a l'assolit per Vic. En canvi, és superior al de ciutats com Figueres, el Vendrell, Esplugues i Sant Feliu de Llobregat, i fins i tot de força més grans com són Girona, Granollers, Manresa o Vilanova i la Geltrú.

Dels diferents factors que poden explicar els resultats,⁹ un d'important és la grandària del municipi. Quan més gran és el municipi, més difícil és obtenir un bon resultat. En aquest sentit, Igualada, tot i ser la vintena població més gran on s'ha dut a terme una consulta,¹⁰ esdevé la sisena en participació obtinguda, superada tan sols per Vic, Mataró i Olot (ciutats coordinades per l'equip d'Alfons López Tena), Sant Cugat i Valls. Igualada «escala» més de 14 llocs amb relació al seu pes poblacional i 8 pel que fa al nombre de vots (vegeu la taula 2).

Un altre aspecte clau és la composició electoral del municipi. Muñoz i Guinjoan atribueixen un major percentatge de participació en poblacions on CiU i ERC tenen una major presència. La taula 3 ens ofereix dades comparatives entre els resultats de la consulta i el vot a aquests partits en les eleccions autonòmiques de 2006. Tan sols Vic i Valls superen la xifra de vots a ambdós partits, mentre que Igualada es queda gairebé a un 7% d'assolir aquesta xifra.

---

9. Muñoz i Guinjoan tenen en compte una sèrie de factors estructurals, de context i organitzatius.

10. Si tenim en compte ciutats amb un cens electoral major de 20.000 persones en les consultes realitzades fins al 17 d'octubre de 2010.

Així i tot, per fer-se una idea de què suposen els 7.512 vots obtinguts a la consulta a Igualada, hem de dir que superen la força més votada en les eleccions autonòmiques (en aquest cas CiU amb 6.692 vots). I si fem la comparació amb les darreres eleccions municipals, els participants en la consulta també superen en nombres absoluts els resultats de l'Entesa (PSC i ICV) en les darreres eleccions municipals (6.288 vots), així com la suma de CIU i ERC en aquestes mateixes eleccions (5.986 vots).

Un altre element important és el comportament de dos grups de població que van ampliar el cens electoral a una xifra rècord. A Igualada va votar un 21,6% dels menors d'edat, de 16 i 17 anys (dels 726 amb dret a vot), i un 8,64% dels nouvinguts (dels 4.175 que hi podien participar). Es tracta, doncs, d'índexs de participació inferiors a la mitjana igualadina, especialment en el segon cas.

També hem de tenir en compte l'impacte dels factors organitzatius. Com es pot veure a la taula 4, Igualada va fer un notable desplegament de col-

legis electorals, en concret 13, malgrat l'obstacle de ser una de les poques grans poblacions on l'Ajuntament no va prestar suport a la iniciativa i, per tant, no va cedir cap local. Igualada és una de les ciutats que obté un major percentatge de vot entre aquelles poblacions en què l'Ajuntament no havia aprovat la moció de suport a la consulta.

Finalment, hem volgut comparar la participació obtinguda amb la participació que s'esperava (taula 5), en funció de l'anàlisi i les previsions fetes per Muñoz i Guinjoan.¹¹ Igualada obté 4,3 punts més que els previstos per aquests polítics (passa del 19% al 23,3%). Aquesta dada situa Igualada a mig camí entre les consultes que obtenen una participació molt més alta que la prevista i les que pràcticament assoleixen allò que marca la previsió.

11. Muñoz, Jordi i Guinjoan, Marc, «La participació esperable a les consultes sobre la independència del 25 d'abril de 2010». Article a Vilaweb.cat.

5. CONCLUSIONS

La consulta sobre la independència celebrada a Igualada el 25 d'abril del 2010, doncs, va tenir un èxit notable de participació, si prenem l'anàlisi citat dels politòlegs Muñoz i Guinjoan. Tot i ser una consulta no vinculant, cal destacar la resposta de la ciutadania, fruit de la feina d'IGDecidim i tots els seus esforços per garantir un procés democràtic. 7.500 paperetes, doncs, són el símbol d'una de les mobilitzacions populars més grans que ha viscut la ciutat en els darrers anys. En concret, ens atrevim a dir que la més important si parlem d'una iniciativa de participació política —l'exercici del dret a l'autodeterminació— organitzada des de la societat civil, sense suport o lideratge institucional o empresarial.

Creiem que la magnitud i naturalesa d'aquesta mobilització és una bona notícia, tant si es comparteix l'objectiu final de la iniciativa com si no. Per exemple, perquè trenca amb el discurs de la desafecció política; el d'una societat civil testimonial, fragmentada i adormida. IGDecidim va demostrar que el treball cooperatiu de ciutadans i associacions és capaç de bastir iniciatives pròpies, independents dels objectius dels partits polítics i les institucions. Que és possible prendre la iniciativa, quan una demanda (política) no és atesa o escoltada com caldria. I més, fer-ho amb noves fórmules i en clau positiva: el vot —la veu— i no la protesta o l'amenaça de la sortida.¹²

El treball dels voluntaris d'IGDecidim (prop de 300), molts dels quals no es coneixien entre si

ni militen en cap partit polític, exemplifica també el treball en xarxa de les entitats i associacions que s'apleguen per un objectiu compartit i únic. Una organització o plataforma *ad hoc*, on la transversalitat i la pluralitat amb relació al dret a decidir va ser un criteri portes endins, i un requisit imprescindible portes enfora, per assolir la màxima participació possible a les urnes.

D'altra banda, un altre mite que van desmentir les consultes és que el debat sobre el dret a decidir de Catalunya només interessa una minoria. En aquest sentit, creiem que IGDecidim va demostrar que el moviment per l'autodeterminació supera l'adscripció partidista i uneix diferents sensibilitats també a Igualada; que l'objectiu no és el de la independència, sinó el del dret del poble a debatre i escollir si la vol o no la vol, fet compartit per força gent.

Per acabar, val la pena reflexionar sobre la legitimitat dels resultats obtinguts. En el cas d'Igualada, el «sí» a la independència va obtenir el 94,83% dels vots, davant un 4,25% del «no», i un 0,64% de vots blancs i nuls, repetint la tendència de la resta de consultes. No cal amagar, doncs, que la neutralitat de l'organització no pot impedir que sigui un determinat electorat —els partidaris de la independència— el que es mobilitzi, mentre que la resta —els contraris a la independència i els indiferents— no concorrin a les urnes.¹³ Ara bé, també cal tenir en compte diversos condicionants generals, com són el desinterès per la política i l'abstenció creixent, presents en una consulta o uns comicis vinculants.

Cal destacar, doncs, el valor d'una iniciativa ciutadana de participació política i democràtica per sobre de les aspiracions instrumentals que

12. A cavall entre la participació política convencional i la no convencional, el moviment de les consultes sobre la independència no és una protesta, com van ser les manifestacions contràries a la guerra d'Iraq (març de 2003) o bé a la instal·lació d'un determinat equipament (presons, camps de golf, abocadors...); tampoc una amenaça per abandonar o boicotejar el sistema polític, amb l'abstenció activa o altres accions. Anduiza, Eva; Bosch, Agustí, *Comportamiento político y electoral*. Barcelona: Ed. Ariel, 2004, p. 29-34.

13. La democràcia representativa es legitima precisament amb els qui van a votar. I, una nova mostra de la magnitud de la consulta, és que els 7.092 partidaris del «sí» a la independència s'acosten als 7.205 del «sí» al referèndum de la Constitució Europea del 2005.

poden haver tingut molts voluntaris, i al marge (que no en contra) dels partits polítics. És, en definitiva, l'expressió d'un desig compartit per molts igualadins i igualadines: que els catalans puguin escollir lliurement, de forma sobirana i democràtica, el futur del seu país.

JOAN DOMINGO I CABALLOL (Igualada, 1976). Sociòleg. Treballa de tècnic al departament de Desenvolupament i Ocupació de l'Ajuntament d'Igualada. És membre de CERCA – Grup de Recerca en Ciències Socials de la comarca de l'Anoia, d'Òmnium Cultural Anoia i fou un dels impulsors de la plataforma IGDecidim.

JORDI GABARRÓ I LLOP (Igualada, 1982). Periodista i politòleg. Actualment treballa en un projecte d'històries de vida per a la Generalitat de Catalunya. Vinculat a diverses entitats, com Òmnium Cultural Anoia, ha treballat en iniciatives com el Correllengua. Va fer tasques de comunicació a IGDecidim.

ANNEX I.

TAULES COMPARATIVES DE RESULTATS EN DIFERENTS CONSULTES

TAULA 1

COMPARATIVA DE RESULTATS ENTRE DIFERENTS CONSULTES												
POBLACIÓ	ONADA*	CENS	VOTS	% PARTICIPACIÓ	SÍ	%	No	%	BLANC	%	NUL	%
Figueres	25A	35.960	5.218	14,51%	4.878	93,48%	224	4,29%	104	1,99%	12	0,23%
Girona	25A	78.512	16.801	21,40%	16.052	95,54%	562	3,35%	140	0,83%	44	0,26%
Granollers	25A	50.475	8.640	17,12%	7.745	89,64%	714	8,26%	271	3,14%	54	0,63%
Igualada	25A	32.243	7.512	23,30%	7.092	94,41%	318	4,23%	69	0,92%	33	0,44%
Lleida	25A	114.100	9.389	8,23%	8.769	93,40%	406	4,32%	192	2,04%	22	0,23%
Manresa	25A	64.512	11.922	18,48%	11.382	95,47%	336	2,82%	196	1,64%	5	0,04%
Molins de Rei	28F	20.394	4.308	21,12%	3.874	89,93%	281	6,52%	147	3,41%	6	0,14%
Olot	25A	27.633	7.316	26,48%	7.106	97,13%	149	2,04%	49	0,67%	12	0,16%
Reus	25A	88.060	13.159	14,94%	11.878	90,27%	963	7,32%	300	2,28%	18	0,14%
Sant Cugat del Vallès	13D	59.042	15.163	25,68%	14.002	92,34%	805	5,31%	170	1,12%	186	1,23%
Valls	25A	20.884	5.498	26,33%	5.232	95,16%	235	4,27%	24	0,44%	7	0,13%
Vendrell, el	28F	29.398	2.611	8,88%	2.423	92,80%	167	6,40%	16	0,61%	5	0,19%
Vic	13D	33.175	14.084	42,45%	13.781	97,85%	211	1,50%	78	0,55%	14	0,10%
Vilafranca del Penedès	13D	32.325	7.117	22,02%	6.720	94,42%	296	4,16%	70	0,98%	31	0,44%
Vilanova i la Geltrú	13D	54.322	8.518	15,68%	7.918	92,96%	416	4,88%	106	1,24%	78	0,92%

*Data en què s'ha realitzat la consulta: 13D = 13 de desembre de 2009; 28F = 28 de febrer de 2010, 25A = 25 d'abril de 2010

Font: Coordinadora de les Consultes sobre la Independència

Elaboració pròpia

TAULA 2

COMPARATIVA DE RESULTATS ENTRE DIFERENTS CONSULTES							
POBLACIÓ	ONADA*	CENS ELECTORAL	VOTANTS	% PART.	POSICIÓ SEGONS CENS	POSICIÓ SEGONS % VOT	POSICIÓ SEGONS NOMBRE VOTANTS
Cambrils	25A	26.005	2.531	10.02 %	24	25	30
Cerdanyola del Vallès	20J	49.203	7.129	14.49 %	13	17	14
Cornellà de Llobregat	20J	73.057	7.750	10.61 %	6	23	11
Esplugues	20J	40.083	2.695	6.72 %	15	32	27
Figueres	25A	35.960	5.218	14.51 %	16	16	18
Girona	25A	78.521	16.798	21.39 %	5	8	3
Granollers	25A	50.475	8.784	17.40 %	12	11	9
Igualada	25A	32.243	7.512	23.30 %	20	6	12
Lleida	25A	114.100	9.389	8.23 %	2	29	8
Manresa	25A	64.562	11.922	18.47 %	8	10	7
Martorell	25A	21.756	2.801	12.87 %	30	19	25
Mataró	20J	97.130	23.006	23.69 %	3	5	2
Molins de Rei	28F	20.374	4.308	21.14 %	32	9	20
Mollet del Vallès	25A	43.283	3.211	7.42 %	14	31	23
Montcada i Reixac	25A	27.544	2.160	7.84 %	23	30	32
Olot	25A	27.633	7.316	26.48 %	22	2	13
Pineda de Mar	25A	22.027	2.763	12.54 %	29	20	26
Premià de Mar	13D	23.038	3.557	15.44 %	27	13	22
Reus	25A	88.060	13.159	14.94 %	4	15	6
Rubí	17O	61.309	5.469	8.92%	9	26	17
Sabadell	30M	173.426	24.061	13.87 %	1	18	1
Salt	25A	24.194	3.648	15.08 %	25	14	21
Sant Boi de Llobregat	20J	69.243	4.647	6.71 %	7	33	19
Sant Cugat del Vallès	13D	59.042	15.163	25.68 %	10	4	4
Sant Feliu de Llobregat	20J	35.574	3.086	8.67 %	17	28	24
Sant Pere de Ribes	25A	23.145	2.625	11.34 %	26	21	28
Santa Perpètua de Mogoda	25A	20.220	2.077	10.27 %	33	24	33
Sitges	20J	22.098	2.426	10.98 %	28	22	31
Valls	25A	20.884	5.498	26.33 %	31	3	16
Vendrell, el	28F	29.398	2.611	8.88 %	21	27	29
Vic	13D	33.175	14.084	42.45 %	18	1	5
Vilafranca del Penedès	13D	32.325	7.117	22.02 %	19	7	15
Vilanova i la Geltrú	13D	54.322	8.518	15.68 %	11	12	10

*Data en què s'ha realitzat la consulta:

13D = 13 de desembre de 2009; 28F = 28 de febrer de 2010, 25A = 25 d'abril de 2010, 30M = 30 de maig de 2010, 20J = 20 de juny de 2010, 17O = 17 d'octubre de 2010

Font: Coordinadora de les Consultes sobre la Independència

Elaboració pròpia

TAULA 3

COMPARATIVA DELS RESULTATS A LES CONSULTES AMB ELS VOTS A CIU I ERC					
POBLACIÓ	CENS	VOTS	VOTS A CIU+ERC*	DIFERÈNCIA	% DIFERENCIAL
Figueres	35.960	5.218	6.909	-1.691	-4,70%
Girona	78.512	16.801	18.318	-1.517	-1,93%
Granollers	50.475	8.640	11.280	-2.640	-5,23%
Igualada	32.243	7.512	9.742	-2.230	-6,92%
Lleida	114.100	9.389	23.354	-13.965	-12,24%
Manresa	64.512	11.922	17.533	-5.611	-8,70%
Molins de Rei	20.394	4.308	5.235	-927	-4,55%
Olot	27.633	7.316	8.312	-996	-3,60%
Reus	88.060	13.159	17.489	-4.330	-4,92%
Sant Cugat del Vallès	59.042	15.163	16.556	-1.393	-2,36%
Valls	20.884	5.498	5.381	117	0,56%
Vendrell, el	29.398	2.611	4.935	-2.324	-7,91%
Vic	33.175	14.084	10.960	3.124	9,42%
Vilafranca del Penedès	32.325	7.117	8.111	-994	-3,08%
Vilanova i la Geltrú	54.322	8.518	11.576	-3.058	-5,63%

*Vots a les candidatures de CiU i ERC a les eleccions autonòmiques del 2006

Font: Idescat

Elaboració pròpia

TAULA 4

DESPLEGAMENT DE COL·LEGIS ELECTORALS I ALTRES FACTORS						
POBLACIÓ	ONADA*	CENS ELECTORAL	COL·LEGIS	VOTANTS PER COL·LEGI	SUPORT DE L'AJUNTAMENT	DIES DE VOT ANTICIPAT
Figueres	25A	35.960	16	2.248	Sí	17
Girona	25A	78.512	18	4.362	Sí	52
Granollers	25A	50.475	23	2.195	No	19
Igualada	25A	32.243	13	2.480	No	35
Lleida	25A	114.100	23	4.961	No	20
Manresa	25A	64.512	18	3.584	Sí	7
Molins de Rei	28F	20.394	6	3.399	Sí	22
Olot	25A	27.633	21	1.316	Sí	32
Reus	25A	88.060	18	4.892	No	37
Sant Cugat del Vallès	13D	59.042	8	7.380	Sí	20
Valls	25A	20.884	8	2.611	Sí	19
Vendrell, el	28F	29.398	5	5.880	No	n.d.
Vic	13D	33.175	10	3.318	Sí	22
Vilafranca del Penedès	13D	32.325	8	4.041	Sí	7
Vilanova i la Geltrú	13D	54.322	10	5.432	Sí	12

*Data en què s'ha realitzat la consulta: 13D = 13 de desembre de 2009; 28F = 28 de febrer de 2010, 25A = 25 d'abril de 2010

Font: Webs coordinadores locals

Elaboració pròpia

TAULA 5

RESULTATS ESPERATS VS. PARTICIPACIÓ OBTINGUDA			
POBLACIÓ	PARTICIPACIÓ OBTINGUDA	PARTICIPACIÓ ESPERADA*	DIFERENCIAL
Figueres	14,51%	9,60%	4,91%
Girona	21,40%	14,90%	6,50%
Granollers	17,12%	11,60%	5,52%
Igualada	23,30%	19,00%	4,30%
Lleida	8,23%	8,00%	0,23%
Manresa	18,48%	15,10%	3,38%
Molins de Rei	21,14%	21,56%	-0,42%
Olot	26,48%	19,00%	7,48%
Reus	14,94%	8,10%	6,84%
Sant Cugat del Vallès	25,68%	18,75%	6,93%
Valls	26,33%	17,40%	8,93%
Vendrell, el	8,88%	7,46%	1,42%
Vic	42,45%	34,59%	7,86%
Vilafranca del Penedès	22,02%	18,13%	3,89%
Vilanova i la Geltrú	15,68%	12,00%	3,68%

*Participació esperada segons els càlculs de Muñoz i Guinjoan

Font: Muñoz i Guinjoan

Elaboració pròpia

ANNEX I.**ENTITATS ADHERIDES A LA CONSULTA SOBRE LA INDEPENDÈNCIA D'IGUALADA**

Agrupació Folklorica Igualadina, AE Jaume Caresmar i Maria Antònia Salvà, Al-pi-nisme Club Esportiu, Amics del Rec, Amics Ciclistes de l'Anoia, Amics de la ratafia de l'Anoia, AMPA Escola Anoia, AMPA Escola Mowgli, AMPA Escola Pia, AMPA IES Pere Vives Vich, Assemblea de Joves d'Igualada, Associació Agermanament Nueva Esperanza, Associació Amics del Tren d'Igualada, Associació Cultural BTTRUS, Associació Cultural Quatre Vents d'Igualada, Associació de Socorristes Aquàtics, Associació Dessota, Associació de Veïns Barri de Xauxa, Associació El Pati, Associació Flama del Canigó d'Igualada, Associació Juvenil El Garbell, Associació Juvenil La Collanada, Associació Unesco Igualada, Ateneu Igualadí, Banda de música d'Igualada, CERCA - Grup de Recerca en Ciències Socials, Ciclistes Urbans, Club Atlètic Igualada, Club Esportiu Indi's Folls d'Igualada, Club Handbol Igualada, Club Natació Igualada, Club Ping-Pong Igualada Suro Pub, Colla Bastonera Garrotades d'Igualada, Colla Gegantera del Bisbalet, Col·legi Jesús Maria, Cooperativa de consumidors Naturalment, Coral Infantil Els Verdums, Coral juvenil Xalest, Coral Mig to, Cor de noies Ex Audio, Dones d'Igualada, Dracs i Diables d'Igualada, El viatge de la literatura, Esbart Igualadí, Escrividors, Fundació Escola Mowgli, Fundació Mallerich, Fundació sociocultural Atlas, Gralla Manufactures Teatral, Grallers d'Igualada, Grup de dones de les tardes dels dimecres, Grup de lleure La Clau, IGD Cultural, Iglú Associació Tecnològica d'Igualada, Igualada Volei Club, Igualadins en el món / Igualadins Forans, Mal de cap, Òmnium Cultural Anoia, Paranoia Accions, Penya Blaugrana d'Igualada, Penya Bon Rotllo, Penya Equip i Força - Supporters Igualada HC, Petits diables d'Igualada, Poesia Viva, Quintet d'Arezzo, Reagrupament Anoia, SE Ateneu Igualadí, Sextetes, Teatre de l'Au-

rora, Trabucaires d'Igualada "Els Voladors" i Unió de Pagesos Anoia. També hi van donar suport els partits polítics Convergència i Unió, Endavant i Esquerra Republicana de Catalunya.